

Udenfor reguleringen af tjenesteudbyderadgang vil under alle omstændigheder falde de forskellige former for udbud af tjenester til slutbrugere, der alene indebærer overtagelse af ansvaret for disses udgående opkald (via frit operatørvalg eller lignende), og adgang til at købe faste kredsløb med henblik på gensalg på tjenesteudbydervilkår (dvs. med en »ekstra rabat« i forhold til den allerede samtrafikregulerede pris herfor).

Det samme gælder de forskellige kombinationsprodukter, der sælges til slutbrugerne (eksempelvis Duet og Duofon), idet der med de foretagne opstramninger af de øvrige dele af samtrafikreguleringen – sammenholdt med forholdene på det tidspunkt, hvor de første af disse produkter blev lanceret – i dag er sikret mulighed for, at sådanne produkter kan konstrueres og udbydes ved at anvende kombinationer af de forskellige samtrafikprodukter til etablering af et eget produkt med tilsvarende faciliteter og funktionaliteter. Der er således ikke grundlag for gennem regulering at sikre tjenesteudbyderadgang til gensalg af disse produkter.

Til stk. 6

Den foreslåede bestemmelse indeholder hjemmel til, at Telestyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, hvilke grundlæggende bærertjenester, tjenester, faciliteter og fysiske eller logiske samtrafikgrænseflader, der skal anses for en integreret del af samtrafikprodukter omfattet af stk. 1-5, og dermed af adgangen til at påberåbe sig bestemmelserne om imødekomme af alle rimelige anmodninger om indgåelse eller ændring af aftaler om samtrafik om de pågældende samtrafikprodukter. Heri indgår også, at Telestyrelsen med hjemmel i stk. 6 vil kunne fastsætte nærmere regler om adgang for andre udbydere til at anvende eget transmissionsudstyr i forbindelse med samhusning og ubestykkede infrastrukturstrækninger m.v., og i forbindelse med andre samtrafikprodukter i det omfang, dette vil være relevant.

Det er sigtet, at Telestyrelsens fastsættelse af, hvilke bærertjenester, tjenester, faciliteter og fysiske eller logiske samtrafikgrænseflader der skal indgå i de enkelte samtrafikprodukter, skal ske dynamisk, således at regelfastsættelsen afspejler den tekniske udvikling og innovation, der til stadighed sker på telemarkedet. Det medfører - til forskel fra i dag, hvor reglerne i Telestyrelsens bekendtgørelse om grundlæggende bærertjenester m.m. i betydeligt omfang er knyttet til EU-reglerne herom i ONP- og samtrafikdirektiverne – at den kommende regelfastsættelse skal tage udgangspunkt i, hvilke grundlæggende bærertjenester, tjenester, faciliteter (herunder hvilken samlet teknologisk

IN-plattform), og hvilke former for fysiske eller logiske samtrafikgrænseflader det, ud fra lovens formålsbestemmelse og de heri indeholdte flaskehals- og konkurrencebetragtninger, er nødvendige til sikre adgang til, fordi de er nødvendige del-elementer i at sikre mulighed for at foretage et tidssvarende udbud af slutbrugerprodukter.

For så vidt angår den nærmere afgrænsning af hvilke fysiske eller logiske samtrafikgrænseflader, der skal indgå i samtrafikprodukter som nævnt i stk. 1-5, er det hensigten gennem bekendtgørelsesregulering at sikre, at f.eks. adgangen til at leje fysiske infrastrukturstrækninger i abonnentnetten omfatter alle fysiske infrastrukturdele, som den samtrafikforpligtede part har etableret og råder over, herunder også evt. intern kabling hos slutbrugerne.

En del af de regler, der tidligere var indeholdt i forskningsministerens bekendtgørelse nr. 646 af 4. august 1997 om national roaming på mobilkommunikationsområdet (herefter roamingbekendtgørelsen), nemlig selve den tekniske afgrænsning af roamingproduktet, vil fremover indgå i de regler, som udstedes af Telestyrelsen efter stk. 6.

Det fremgår af den politiske principaftale af 8. september 1999, at der med den nye regulering på telemarkedet skal ske en udvidelse af den kreds af markedsaktører, der har adgang til national roaming, således at andre end udbydere af offentlige telenet eller teltjenester, som har tilladelse til anlæg og drift af egne mobilkommunikationsnet, har krav på at kunne indgå aftaler om national roaming. Udvidelsen tager bl.a. sigte på at give virtuelle netværksoperatører (VNO'ere) adgang hertil. Den nærmere afgrænsning af, hvem der kan kræve indgåelse af aftaler om national roaming (herunder, at dette i modsætning til international roaming kræver anvendelse af abonnentnumre, der indgår i den samlede danske nummerplan), vil fremgå af de i medfør af § 46 fastsatte regler. Der henvises til bemærkningerne hertil.

Det vil, med sigte på også i praksis at sikre de ovenfor nævnte VNO'ere relevant adgang til national roaming, være nødvendigt at udbygge den nuværende tekniske regulering af roamingproduktet, f.eks. således, at der bliver mulighed for, at VNO'ere (som med egne nummerserier og egen netkode (MNC) kan betegnes som MVNO'ere) kan anvende egne SIM-kort i de mobilterminaler, som deres kunder benytter. En sådan konfiguration kan ses som ét eksempel på en VNO-type, som dermed kan basere sin udvikling af tjenester på de muligheder - og begrænsninger - som netop denne konfiguration stiller til rådighed. Andre VNO'ere vil derimod have behov, som umiddelbart